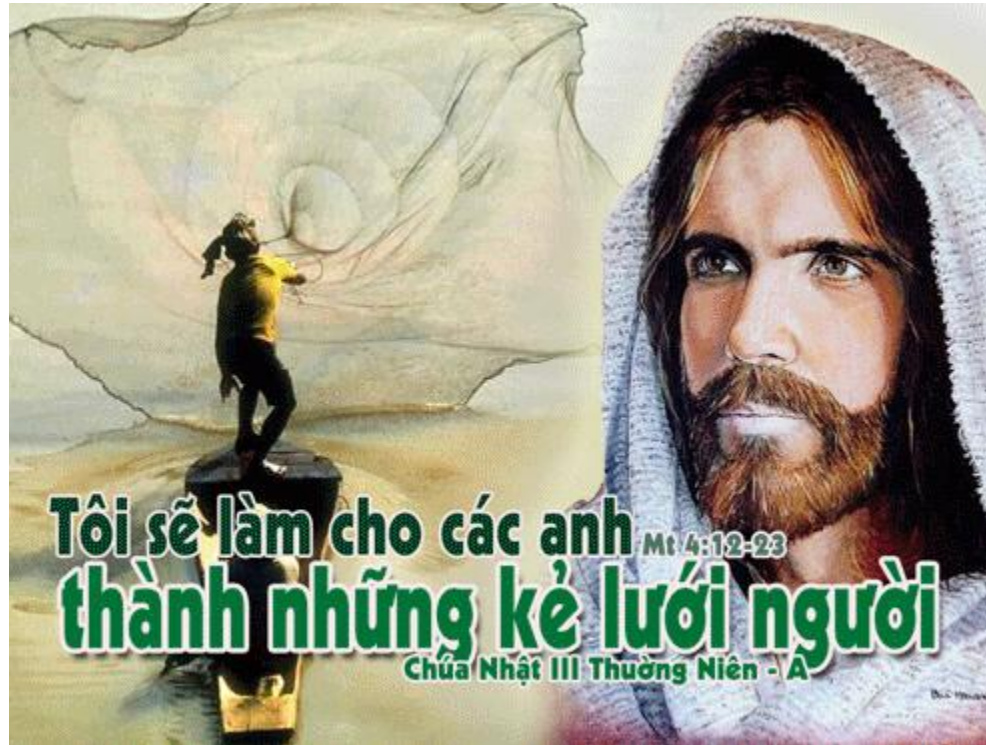

CHÚA NHẬT III THƯỜNG NIÊN - A

Ngày 23 tháng 1 năm 2011

Mt 4:12-23

www.40giayloichua.net

Chia Sẻ

Lựa chọn của Chúa Giêsu

Địa lý nước Do Thái chia làm ba miền. Miền Nam được gọi là Giuđêa. Miền Trung là Samaria. Miền Bắc là Galilêa. Thủ đô Giêrusalem thuộc về miền Nam. Đây là trung tâm chính trị và tôn giáo. Vua Hêrôđê đóng đô ở Giêrusalem. Đền thờ Giêrusalem là trái tim của dân tộc Do Thái. Hằng năm người ở mọi miền tuồn về Giêrusalem dự lễ. Đây cũng là nơi quy tụ quyền lực tôn giáo. Có dinh thầy cả thượng phẩm. Có các luật sĩ, biệt phái, văn nhân. Người ở Giuđêa coi Giêrusalem

là đền thờ duy nhất, đạo ở Giuđêa là chính thống. Họ tẩy chay người ở Samaria, coi Samaria là ngoại đạo vì người ở Samaria xây cất đền thờ riêng trên núi Garidim. Người ở Giuđêa không bao giờ đi lại tiếp xúc với người Samaria. Còn miền Galilêa ở phía Bắc, tuy không có đền thờ đối nghịch với Giuđêa, nhưng bị Giuđêa khinh miệt vì đó là nơi pha tạp đủ mọi sắc dân, là đất của dân ngoại.

Khởi đầu sứ vụ công khai, Chúa Giêsu đã không chọn rao giảng tại Giêrusalem. Bởi vì Giêrusalem là vùng toàn tòng theo đạo, nhưng lại kiêu căng hợm mình, loại trừ người khác. Khi mới sinh ra, Chúa Giêsu đã phải chạy trốn bạo vương Hêrôđê. Hôm nay Hêrôđê con ông lại ra lệnh giết thánh Gioan Baotixita chỉ để thỏa mãn ước vọng ngông cuồng của một phụ nữ. Chúa Giêsu đã không chọn Giêrusalem làm điểm xuất phát, bởi vì các thầy thượng tế, các văn nhân, luật sĩ, biệt phái đã chai đá, luôn tìm cách bắt bẻ, chứ không biết mở rộng tâm hồn đón nhận giáo lý của Người.

Người đã chọn Galilêa vì Galilêa là vùng quê nghèo khiêm tốn, nhưng dân cư thuộc đủ mọi chủng tộc đã biết mở lòng đón nhận giáo lý của Người. Người đã chọn Galilêa vì ở đây không có loại trừ, mọi người biết đón nhận nhau, chung sống hòa thuận. Người đã chọn Galilêa vì Galilêa là vùng đất bị khinh miệt, dân cư bị gạt ra ngoài lề xã hội. Ngay từ buổi ban đầu Chúa Giêsu đã không để giáo lý của Người bị đóng khung trong bốn bức tường đền thờ, bị giới hạn trong một khung cảnh địa lý và dành riêng cho một giai cấp. Ngay từ buổi ban đầu Chúa Giêsu đã vạch ra cho Giáo Hội một đường hướng. Đó là *ra đi*, ra đi không ngừng nghỉ, ra đi đến những chân trời xa lạ, ra đi đến với mọi người thuộc đủ mọi chủng tộc, ngôn ngữ, màu da. Đó là đi đến với những người bị bỏ rơi, bị khinh miệt, bị gạt ra ngoài lề xã hội.

Việc lựa chọn môn đệ của Chúa Giêsu cũng rất độc đáo. Người không lựa chọn môn đệ trong đền thờ, nhưng lựa chọn môn đệ giữa chợ đời. Người không lựa chọn những kẻ nhàn hạ rảnh rang, nhưng lựa chọn những người đang tất bật làm việc. Người không chọn những người trí thức uyên thâm, thông kinh hiểu luật, nhưng lựa chọn những anh thuyền chài, đơn sơ, cục mịch. Ý định truyền giáo của Người là rất rõ ràng. Người lựa chọn những người dám ra đi, dám mạo hiểm, sẵn sàng từ bỏ, không ngần ngại, không do dự. Người lựa chọn những con người có trái tim mở rộng, biết hy sinh quên mình, không bám víu vào bất cứ một điểm tựa nào, dù là lề luật, dù là đền thờ, dù là kiến thức. Buông tất cả để chỉ nắm lấy Thiên Chúa. Bỏ tất cả để chỉ đi theo Chúa.

Những lựa chọn của Chúa Giêsu khiến tôi hiểu rằng: Người yêu thích những tâm hồn rộng mở biết sống hài hòa, biết đón nhận anh em. Người yêu thích những tâm hồn đơn sơ nhỏ bé, ưa thích sống đời khiêm nhường bình dị. Người yêu thích những tâm hồn nồng nàn yêu thương. Đó là những tâm hồn dễ dàng đón nhận và chia sẻ Tin Mừng. Đó là những thửa đất tốt cho hạt giống Tin Mừng nảy mầm, đơm bông kết trái.

Lạy Chúa Giêsu, xin mở lòng con để con đón nhận được Lời Chúa và để Lời Chúa sinh nhiều bông hạt.

KIỂM ĐIỂM ĐỜI SỐNG

- 1) Chúa Giêsu có những lựa chọn khác với thường tình. Tại sao?
- 2) Tại sao Chúa không bắt đầu rao giảng tại thủ đô Giêrusalem, nhưng lại bắt đầu từ Galilêa, vùng đất dân ngoại? Tại sao Chúa lại chọn tông đồ giữa đám thuyền chài thất học?

ĐTGM Giuse Ngô Quang Kiệt

SAI ĐI

của tác giả: Lm. Giuse Trần Việt Hùng

Rồi Đức Giêsu nói với mọi người: "Ai muốn theo tôi, phải từ bỏ chính mình, vác thập giá mình hằng ngày mà theo (Lc 9:23).

1. Bước Theo Chúa

Trong lịch sử ơn cứu độ, Thiên Chúa đã ghé mắt thương xem đến nhân loại. Thiên Chúa đã đích thân chọn lựa và kêu gọi một số người ra đi thi hành sứ mệnh để chuẩn bị cho con đường cứu độ. Từng bước từng bước, Thiên Chúa đã can thiệp vào lịch sử của con người. Ngài chọn những người Ngài yêu thương và trao trách nhiệm cộng tác với Ngài qua từng giai đoạn của lịch sử Cứu Độ. Thiên Chúa mời gọi và con người đáp trả qua lời xin vâng. Thiên Chúa gọi và sai họ ra đi trong niềm tin tưởng và phó thác. Các Ngài đã chu toàn sứ mệnh được trao gởi. Đây hoàn toàn là hồng ân của Chúa trao ban một cách nhưng không.

Đầu hết, Thiên Chúa gọi ông Nôê theo Chúa để chuẩn bị sứ mệnh: *Đây là gia đình ông Nôê: Ông Nôê là người công chính, hoàn hảo giữa những người đồng thời, và ông đi với Thiên Chúa (Stk. 6:9).* Tiếp đến, Chúa gọi Abram rồi bỏ quê hương xứ sở để gây dựng một dân tộc: Chúa phán với ông Ápram: *"Hãy rời bỏ xứ sở, họ hàng và nhà cha người, mà đi*

tới đất Ta sẽ chỉ cho ngươi. Ta sẽ làm cho ngươi thành một dân lớn, sẽ chúc phúc cho ngươi. Ta sẽ cho tên tuổi ngươi được lấy lòng, và ngươi sẽ là một mối phúc lành (Stk. 12,1-2). Rồi Thiên Chúa lại gọi ông Môsê để đưa dẫn dân ra khỏi đất Ai Cập vào miền Đất Hứa, ông đã xin vâng: *Chúa thấy ông lại xem, thì từ giữa bụi cây Thiên Chúa gọi ông: "Môsê! Môsê!" Ông thưa: "Dạ, tôi đây! "(Xh. 3:4).* Thiên Chúa cũng gọi Samuel là ngôn sứ cho Chúa, ông sẵn sàng đáp lại tiếng Chúa mời gọi: *Chúa gọi Samuel. Samuel đã thưa: Lạy Chúa, này con đây (1Sam. 3:4).*

2. Dân Chúa Chọn

Thiên Chúa đã chọn cả một dân tộc để làm dân riêng thờ phượng Thiên Chúa. Sách Đệ Nhị Luật ghi rõ: *Thật vậy, anh em là một dân thánh hiến cho Chúa, Thiên Chúa của anh em. Thiên Chúa của anh em đã chọn anh em từ giữa muôn dân trên mặt đất, làm một dân thuộc quyền sở hữu của Người (Đnl. 7:6).* Thiên Chúa đã yêu thương họ và đã giơ cánh tay thần lực cứu thoát họ khỏi làm nô lệ cho người Ai Cập. Chúa đưa dẫn họ qua hoang địa vào vùng Đất Hứa nơi chảy sữa và mật. Trong suốt thời gian lưu lạc cũng như khi đã an cư lạc nghiệp, Thiên Chúa luôn ghé mắt đoái nhìn và răn dạy. Nhiều khi Chúa đã để Dân Được Chọn phải đối diện với những khổ đau, lưu đầy ly tán để thanh luyện lòng trung tín của họ. Chúa rất kiên nhẫn đợi chờ, biết bao phen Dân Chúa Chọn đã từ bỏ Ngài, chạy theo bụi trần và cuộc sống thế tục ngoại bang. Chúa phạt đó rồi Chúa lại dắt về. Đã bao lần Chúa gọi đến các ngôn sứ, tiên tri để loan báo niềm hy vọng cứu độ, chuẩn bị họ đón nhận Đấng Cứu Thế.

Chúng ta biết Tin Mừng Cứu Độ không chỉ dành riêng cho người Do Thái, là Dân được chọn. Mọi dân tộc đều là thụ tạo của Chúa. Mọi người đáng thừa hưởng những hồng ân Chúa ban như mưa gió thuận hòa, đất đai phì nhiêu, hoa trái phát sinh, và nguồn phú túc thiên nhiên. Mọi người cùng được chia sẻ hồng ân làm con cái của Chúa. Câu chuyện tự thuật của Mahatma Gandhi giúp chúng ta hiểu rõ về cách sống đạo: *Gandhi là cha đẻ của chủ trương bất bạo động và là người giải thoát Ấn Độ khỏi ách thống trị của Đế Quốc Anh. Ông kể rằng khi còn làm sinh viên, ông đã say mê đọc Kinh Thánh và vô cùng cảm kích về bài giảng trên núi của Chúa Giêsu. Chính Tám Mối Phúc Thật đã gợi hứng cho chủ trương tranh đấu bất bạo động. Ông Gandhi xác tín rằng Kitô Giáo là giải pháp tốt cho xã hội giai cấp của Ấn từ bao thế kỷ nay. Ông nghĩ đến truyện gia nhập vào Giáo Hội. Thế nhưng, ngày nọ khi ông đến nhà thờ dự lễ và để lắng nghe lời Chúa. Ông đã bị thất vọng, khi ông vừa vào đến cửa nhà thờ, thì những người da trắng chặn ông lại và nói với ông rằng nếu ông muốn dự thánh lễ, thì hãy tìm đến nhà thờ dành cho người da màu. Ông đã ra khỏi nhà thờ và không bao giờ trở lại bất cứ nhà thờ nào nữa.*

3. Lời Xin Vâng

Khi thời gian chuẩn bị đã mãn, Thiên Chúa một lần nữa đã sai sứ thần thân hành đến với con người để mời gọi cộng tác vào công cuộc cứu độ. Thiên Thần Gabriel được sai đến với Đức Maria để truyền tin, Maria đã nói lời xin vâng: *Bấy giờ bà Maria nói: "Vâng, tôi đây là nữ tỳ của Chúa, xin Chúa cứ làm cho tôi như lời sứ thần nói."* Rồi sứ thần từ biệt ra đi (Lc.1:38). Tiếp theo, sứ thần lại báo mộng cho Giuse về chương trình kỳ diệu của Chúa, Giuse đã chấp thuận theo thánh ý Chúa: Ông đang toan tính như vậy, thì kìa sứ thần Chúa hiện đến báo mộng cho ông rằng: *"Này ông Giuse, con cháu Đavít, đừng ngại đón bà Maria vợ ông về, vì người con bà cưu mang là do quyền năng Chúa Thánh Thần"* (Mt 1:20).

Giuse và Maria là những người rất đơn sơ, chân thành và thánh thiện. Chúa đã chọn các Ngài để thực hiện chương trình của Chúa. Chúng ta biết trong cuộc sống cũng có rất nhiều tâm hồn sống rất chân thành và khiêm nhường. Họ không tự khoe khoang hay muốn được nổi bật nơi giữa dân chúng. Họ sống âm thầm phục vụ mặc cho thiên hạ nghĩ gì và nói gì. *Truyện kể có một gia đình 5 người đang nghỉ ngơi và vui đùa ngoài một bãi biển. Các em nhỏ chạy nhảy vui đùa thỏa thích. Tự nhiên xuất hiện một bà già gầy còm, đầu tóc rối tung trong gió và quần áo lem luốc bẩn thỉu. Bà vừa đi vừa lảo nhảm và cúi xuống nhặt các vật trên bãi cát và bỏ vào một cái bị. Thấy thế, bố mẹ vội kêu các con lại bên họ và bảo chúng đứng tránh xa bà già kia. Khi đi ngang qua họ, bà cúi xuống nhặt cái gì đó trên cát, rồi bà nhìn mọi người và mỉm cười. Song thái độ của bà ta không được ai đáp trả. Nhiều tuần sau, họ biết được rằng người đàn bà già rách rưới đó đã bỏ những ngày tháng ròng rã để nhặt những mảnh vụn chai, sắt, thiếc, vỏ ốc trên bãi biển, hầu các em nhỏ chạy nhảy nô đùa mà không bị thương tổn. Có rất nhiều các chứng nhân âm thầm sống chung quanh chúng ta. Chỉ cần quan tâm và độ lượng, chúng ta sẽ nhận ra họ.*

4. Đi Theo Ngài

Khi Chúa ra rao giảng Tin Mừng, Chúa bắt đầu gọi và chọn một số người cộng tác trong công trình cứu độ. Chúa chọn các tông đồ: Người đang đi dọc theo biển hồ Ga-li-lê, thì thấy hai anh em kia, là ông Simôn, cũng gọi là Phêrô, và người anh là ông Anrê, đang quăng chài xuống biển, vì các ông làm nghề đánh cá. Người bảo các ông: *"Các anh hãy theo tôi, tôi sẽ làm cho các anh thành những kẻ lưới người như lưới cá."* Lập tức hai ông bỏ chài lưới mà đi theo Người (Mt 4:18-

20). Rồi Chúa gọi Lêvi, người thu thuế: Đi ngang qua trạm thu thuế, Người thấy ông Lêvi là con ông Anphê, đang ngồi ở đó. Người bảo ông: *"Anh hãy theo tôi!" Ông đứng dậy đi theo Người (Mc 2:14).*

Truyện kể về bản dịch Kinh Thánh, trong lớp đang thảo luận về các bản dịch Kinh Thánh. Người thì thích bản dịch này, người thích bản dịch khác, mỗi người có lý do riêng của mình. Lúc ấy có một anh sinh viên đứng lên nói: Tôi thích bản dịch của mẹ tôi nhất. Mọi người ngạc nhiên hỏi: Mẹ của anh có dịch Kinh Thánh bao giờ đâu? Anh trả lời: Mẹ tôi vẫn dịch Kinh Thánh qua lời nói hàng ngày với tôi. Trước khi tôi biết đọc biết viết, mẹ tôi đã dịch Kinh Thánh cho tôi nghe rồi. Mẹ tôi sống những gì mẹ tôi nói và dạy tôi làm như vậy. Đó là bản dịch hay nhất mà tôi ưa thích.

5. Con Đường Tận Hiến

Trên đường đi giảng đạo, có một số người muốn theo Chúa nhưng họ còn nhiều uẩn khúc trong đời sống, nên họ muốn mà không thực hành được. Không phải ai cũng có thể bỏ mọi sự mà đi theo Chúa. Chúng ta nghiệm ra rằng Chúa gọi những người Chúa muốn và Chúa thấu rõ lòng họ. Có một người chạy đến, quỳ xuống, thưa cùng Chúa, lạy Thầy nhân lành, tôi phải làm gì?: Đức Giê-su đưa mắt nhìn anh ta và đem lòng yêu mến. Người bảo anh ta: *"Anh chỉ thiếu có một điều, là hãy đi bán những gì anh có mà cho người nghèo, anh sẽ được một kho tàng trên trời. Rồi hãy đến theo tôi."* (Mc 10:21). Anh đã buồn rầu bỏ đi. Nhưng Chúa vẫn để cho chúng ta có tự do chọn lựa theo Chúa hay không. Chúa không ép bất cứ một ai: Đức Giê-su nói với một người khác: *"Anh hãy theo tôi!"* Người ấy thưa: *"Thưa Thầy, xin cho phép tôi về chôn cất cha tôi trước đã."* Đức Giêsu bảo: *"Cứ để kẻ chết chôn kẻ chết của họ. Còn anh, anh hãy đi loan báo Triều Đại Thiên Chúa."* (Lc 9:59-60).

Truyện kể một anh thanh niên trẻ tuổi đi lính thời Đệ Nhất thế chiến, mỗi tối anh đều quỳ gối làm dấu thánh giá và đọc kinh. Bạn đồng nghiệp thấy tức cười và nhạo báng. Một tối nọ, họ bắt một con rắn đặt dưới gối trên giường của anh. Khi anh làm dấu thánh giá, con rắn phóng ra và trườn đi làm anh hoảng sợ và nhảy bổ lên. Ít lâu sau, anh bạn tìm thấy cỗ tràng hạt, hấn gior lên và hăm dấm vào mặt đứa nào nhận cỗ tràng hạt. Chàng trẻ tuổi mạnh bạo đứng lên: Cỗ tràng hạt đó của tôi. Tên kia sùng sộ nhào tới dấm nhưng có một người cản lại. Ít lâu sau, mấy anh kia đều theo đạo vì gương lành của anh lính trẻ.

6. Làm Nhân Chứng

Có nhiều vấn vương cuộc đời làm cho chúng ta bị chi phối. Mỗi người đều có ơn gọi riêng trong bậc sống mình. Có người được ơn gọi dâng hiến đời mình phục vụ anh chị em, có người sống trong bậc gia đình. Ơn gọi nào cũng tốt, miễn sao chúng ta chu toàn bổn phận của mình trước mặt Chúa và tha nhân. Khi đã chọn lựa ơn gọi theo Chúa, Chúa muốn rằng chúng ta phải dứt khoát, không nên bắt cả hai tay. Xem ra Chúa đòi hỏi những người theo Chúa phải có một chọn lựa rõ ràng: Một người khác nữa lại nói: *"Thưa Thầy, tôi xin theo Thầy, nhưng xin cho phép tôi từ biệt gia đình trước đã."* Đức Giêsu bảo: *"Ai đã tra tay cầm cày mà còn ngoái lại đằng sau, thì không thích hợp với Nước Thiên Chúa."* (Lc 9:61-62). Và Chúa còn đòi hỏi hơn nữa: *"Ai đến với tôi mà không dứt bỏ cha mẹ, vợ con, anh em, chị em, và cả mạng sống mình nữa, thì không thể làm môn đệ tôi được. Ai không vác thập giá mình mà đi theo tôi, thì không thể làm môn đệ tôi được (Lc 14:26-27).*

Chọn lựa làm con dân Chúa và trung thành với Chúa. Chúa sẽ ở cùng và ban niềm vui và sự bình an. Câu truyện thương tâm: *Một người thợ máy có vợ và ba con. Chiều kia, ông vào quán rượu khoe với bạn: Tao đã thành công trong việc bắt vợ bỏ đạo. Khi trở về nhà ông thấy người ta bu quanh nhà rất đông. Ông vội vào nhà xem có sự cố gì xảy ra. Thì kìa một cảnh tượng thương tâm trước mắt ông: Vợ và ba đứa con đã nằm chết. Người ta trao cho ông thơ tuyệt mạng của vợ với những dòng sau đây: Bao lâu tôi còn tin vào Chúa, tôi có đủ sức mạnh chịu đựng mọi sự khổ cực trong đời. Hiện giờ sau khi chồng tôi bắt tôi bỏ đạo, tôi không thể chịu nổi chàng nữa. Tôi rơi vào tuyệt vọng và không muốn con cái bị vô phúc như tôi. Tôi đành đi với chúng.*

7. Sống Ơn Gọi

Chúng ta không thể hiểu thấu được việc Chúa làm. Chúa muốn gọi hay chọn ai làm việc cho Chúa hoàn toàn do ý định của Chúa. Trong lịch sử cứu độ, đã có biết bao nhiêu câu truyện của những người đã đáp lại tiếng Chúa mời gọi. Chúa đã biến đổi tâm hồn những kẻ thù bách hại thành người rao giảng tin mừng. Chúa thay đổi lòng dạ những tâm hồn tội lỗi trở về rao tin vui cho mọi người. Trong khi Saulô tìm bách hại những tín hữu của Chúa, Chúa đã chọn ông và biến đổi đời ông: Ông ngã xuống đất và nghe có tiếng nói với ông: *"Saul, Saul, tại sao ngươi bắt bớ Ta?" Ông nói: "Thưa Ngài, Ngài là ai?" Người đáp: "Ta là Giêsu mà ngươi đang bắt bớ (TĐCV. 9:4-5)*

Mỗi người có bổn phận làm chứng nhân cho Chúa trong môi trường sống và làm việc của mình. Không phải cứ đi truyền giáo nơi miền xa mới là đi truyền đạo. Chúng ta có thể rao giảng Tin Mừng của Chúa bằng rất nhiều cách khác nhau tùy theo hoàn cảnh sống.

Truyện kể rằng Tôma là một tài xế chạy Taxi, suốt ngày bận bịu với việc đưa khách trên các nẻo đường thành phố. Thực ra, anh rất muốn tham gia các sinh hoạt của giáo xứ. Thế nhưng công ăn việc làm quá bẽ bộn, anh không thể. Anh tự nhủ: Khi nào cuộc sống khấm khá hơn, anh sẽ dành bớt chút thời giờ cho Chúa. Thế rồi một hôm thật bất ngờ, có một hành khách đi Taxi trên một đoạn đường dài, ông đã tò mò hỏi mượn anh cuốn Kinh Thánh mà anh để trong ngăn, cạnh bên tay lái. Ông khách đã mở ra và đọc say sưa. Thế là sau đó, ông khách và anh có cuộc truyện trò trao đổi rất lý thú. Từ ngày đó, trên xe của anh lúc nào cũng có quyển Kinh Thánh. Quả nhiên, anh càng ngày càng có nhiều cơ hội chia sẻ với các hành khách về những gì Thiên Chúa đã thực hiện trong đời mình. Anh thấy lòng trào dâng niềm vui khiêm tốn mỗi khi anh làm được một việc như thế. Anh biết anh đang âm thầm tham gia vào công việc truyền giáo.

8. Sai đi

Trong lịch sử Giáo Hội Công Giáo từ suốt hai mươi thế kỷ qua, có biết bao nhiêu người đã hân hoan đáp lại tiếng Chúa kêu gọi phục vụ trong cánh đồng truyền giáo. Chúng ta biết rằng mỗi người đã lãnh nhận bí tích Rửa Tội, đều được mời gọi vào sứ mệnh làm chứng nhân cho Chúa Kitô Phục Sinh. Giáo Hội đã có những chứng nhân nhiệt thành dám rời bỏ quê hương để đi tới những vùng xa xăm, đem tin mừng cứu độ cho mọi dân, mọi nước. Có những vị hy sinh cuộc đời phục vụ kẻ bệnh hoạn tật nguyền, những kẻ mồ côi góa bụa, những người phong cùi bị bỏ rơi hoặc những nhóm trẻ đầu đường xó chợ. Có những vị hy sinh cả cuộc đời phục vụ bên những người nghèo đói, cô đơn và bị xã hội loại trừ. Có những người chôn mình trong Nhà Kín để chuyên tâm hy sinh cầu nguyện cho việc truyền giáo. Có những linh mục tu sĩ sống đời độc thân phục vụ trong mọi ngành nghề và mọi môi trường sống của xã hội. Ngoài ra còn biết bao anh chị em giáo dân trong vai trò là cha là mẹ, họ đã góp phần rất lớn vào công việc truyền giáo. Kẻ góp công, người góp của, kẻ tiền tuyến, người hậu phương luôn cộng tác với nhau để đem niềm vui Cứu Độ đến cho mọi người.

Truyện kể nhà truyền giáo sống với bộ lạc giữa rừng già Phi Châu, dưới ánh trăng đêm và trong khung cảnh thanh tịnh của núi rừng. Ngài kể về đời sống và các phép lạ của Chúa Giêsu và cuối cùng là cái chết của Ngài trên Thánh Giá. Ngồi gần bục giảng là viên tù trưởng, ông chăm chú nghe lời nhà truyền giáo giảng. Khi ngài tả về việc Chúa Giêsu chịu đóng đinh trên thánh giá, viên tù trưởng bỗng đứng phắt dậy nói: Ngừng lại. Hãy đem Ngài xuống khỏi thánh giá! Tôi mới là người đáng phải đóng đinh trên đó, chứ không phải Ngài. Vị tù trưởng nghĩ rằng mình mới là tội nhân. Chúa Giêsu vô tội.

Tâm Niệm

Cánh đồng truyền giáo còn rộng mênh mông, mỗi người có bổn phận đóng góp phần của mình. Chúng ta không chối từ trách nhiệm và bổn phận làm nhân chứng cho Chúa. Chúng ta không thể bán cái cho một số người lo việc truyền giáo. Ai trong chúng ta cũng mong được chia sẻ niềm hạnh phúc ngày sau bên Chúa. Mỗi người hãy tự vấn lương tâm của mình. Tôi đã làm được gì cho sinh hoạt của Giáo Hội. Thật vậy, chúng ta đã được lãnh nhận vô vàn hồng ân qua Giáo Hội. Chúng ta tiếp tục chuyển đổi hồng ân của chúng ta tới những người anh chị em chung quanh. Ôn sủng của Chúa sẽ phát sinh dồi dào và mùa gặt bội thu đang chờ đón chúng ta.

Lm. Giuse Trần Việt Hùng, Bronx, New York, USA